

VII. Nucená konvekce

Fourier – Kirchhoffova rovnice

$$\rho \cdot c_p \cdot \frac{\partial T}{\partial t} + \rho \cdot c_p \cdot \vec{u} \cdot \nabla T = \lambda \cdot \nabla^2 T + 2\mu \cdot \vec{d} : \vec{d} + \dot{Q}^{(g)} \quad (\text{VII} - 1)$$

- **Stacionární děj, bez vnitřního zdroje, se zanedbatelnou viskózní disipací**

$$\rho \cdot c_p \cdot \vec{u} \cdot \nabla T = \lambda \cdot \nabla^2 T \quad (\text{VII} - 2)$$

1. Inspekční analýza F.K. rovnice

Bezrozměrná kritéria

- **Pécletovo číslo**

– poměr rychlosti konvektivního a konduktivního přenosu tepla.

$$Pe = \frac{\rho \cdot c_p \cdot \vec{u} \cdot \nabla T}{\lambda \cdot \nabla^2 T} = \frac{\bar{u} \cdot L}{a} = Re \cdot Pr \quad (\text{VII} - 3)$$

kde \vec{u} – rychlost proudící tekutiny,
 L – charakteristický rozměr
 a – teplotní vodivost tělesa,
 Re – Reynoldsovo číslo,
 Pr – Prandtlovo číslo.

- **Prandtlovo číslo**

– vyjadřuje míru podobnosti mezi rychlostním a teplotním polem.

$$Pr = \frac{\nu}{a}, \quad (\text{VII} - 4)$$

kde ν – kinematická viskozita,
 a – teplotová vodivost.

- **Nusseltovo číslo**

– poměr rychlosti přestupu tepla mezifázovou plochou ku rychlosti konduktivního přenosu tepla.

$$Nu = \frac{\alpha \cdot S \cdot \Delta T / V}{\lambda \cdot \nabla^2 T} = \frac{\alpha \cdot \Delta T / L}{\lambda \cdot \Delta T / L^2} = \frac{\alpha \cdot L}{\lambda}, \quad (\text{VII} - 5)$$

kde α – součinitel přestupu tepla,
 L – charakteristický rozměr,
 λ – tepelná vodivost tekutiny (!!! nikoli prostředí jako u Biotova čísla !!!).

- **Graetzovo číslo**

$$Gz = \frac{\rho \cdot c_p \cdot \bar{u} \cdot S}{\lambda \cdot L} = \frac{Pe}{L/D}, \quad (\text{VII} - 6)$$

2. Nucená konvekce

$$Nu = f(Re, Pr) \quad (\text{VII} - 7)$$

A. Paralelní obtékání rovinné desky – OP I. druhu

OP I. druhu – teplota stěny $T_s = \text{konst.}$

A1. Laminární oblast

- **Lokální součinitel přestupu tepla α_x**

$$Nu_x = 0,332 \cdot Re_x^{1/2} \cdot Pr^{1/3} \quad (\text{A1} - 1)$$

$$Nu_x = \frac{\alpha_x \cdot x}{\lambda} \quad (\text{A1} - 2)$$

$$Re_x = \frac{u_\infty \cdot x}{\nu} \quad (\text{A1} - 3)$$

- **Střední součinitel přestupu tepla $\bar{\alpha}$**

$$\bar{Nu} = 0,664 \cdot Re_L^{1/2} \cdot Pr^{1/3} \quad (\text{A1} - 4)$$

$$\bar{Nu} = \frac{\bar{\alpha} \cdot L}{\lambda} \quad (\text{A1} - 5)$$

$$Re_L = \frac{u_\infty \cdot L}{\nu} \quad (\text{A1} - 6)$$

Platnost: $10^4 < Re_L < 5 \cdot 10^5$
 $0,1 < Pr < 1\,000$

A2. Turbulentní oblast

- **Lokální součinitel přestupu tepla α_x**

$$Nu_x = 0,0324 \cdot Re_x^{0,8} \cdot Pr \quad (A2 - 1)$$

kde Nu_x – dle (A1 – 2), Re_x – dle (A1 – 3).

- **Střední součinitel přestupu tepla $\bar{\alpha}$**

$$\bar{Nu} = 0,0405 \cdot Re_L^{0,8} \cdot Pr \quad (A2 - 2)$$

kde \bar{Nu} – dle (A1 – 5), Re_L – dle (A1 – 6).

Platnost: $5 \cdot 10^5 < Re_L < 10^7$

A3. Symboly

- α_x – lokální hodnota součinitele přestupu tepla ve vzdálenosti x od náběžné hrany,
- $\bar{\alpha}$ – střední hodnota součinitele přestupu tepla na desce délky L,
- x – vzdálenost od náběžné hrany desky,
- L – délka desky,
- u_∞ – rychlost nabíhajícího proudu,
- T_s – teplota povrchu desky
- T_∞ – teplota nabíhajícího proudu,
- $T_{stř}$ – střední teplota ; $T_{stř} = (T_s + T_\infty)/2$.
- λ – tepelná vodivost tekutiny,
- ν – kinematická vodivost.

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při střední teplotě $T_{stř}$.

B. Paralelní obtékání rovinné desky – OP II. druhu

OP II. druhu – hustota tepelného toku $q = \text{konst.}$

- **Lokální součinitel přestupu tepla α_x**

$$Nu_x = 0,454 \cdot Re_x^{1/2} \cdot Pr^{1/3} \quad (B - 1)$$

kde Nu_x – dle (A1 – 2), Re_x – dle (A1 – 3).

- **Střední součinitel přestupu tepla $\bar{\alpha}$**

$$\bar{Nu} = 0,908 \cdot Re_L^{1/2} \cdot Pr^{1/3} \quad (B - 2)$$

kde \bar{Nu} – dle (A1 – 5), Re_L – dle (A1 – 6).

C. Obtékání válce

Střední součinitel přestupu tepla $\bar{\alpha}$

- *Kreith, Black(1980)*

$$\bar{Nu} = C_1 \cdot Re^{C_2} \cdot Pr^{1/3} \quad (C-1)$$

$$\bar{Nu} = \frac{\bar{\alpha} \cdot D}{\lambda} \quad (C-2)$$

$$Re = \frac{u_{\infty} \cdot D}{\nu} \quad (C-3)$$

kde D – průměr válce. Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při střední teplotě T_{st} .

Re	C ₁	C ₂
0,4 ÷ 4	0,989	0,330
4 ÷ 40	0,911	0,385
40 ÷ 4 000	0,683	0,466
4 000 ÷ 40 000	0,193	0,618
40 000 ÷ 400 000	0,0266	0,805

- *Whitaker(1972)*

$$\bar{Nu} = \left(0,4 \cdot Re^{1/2} + 0,06 \cdot Re^{2/3}\right) \cdot Pr^{0,4} \cdot \left(\sqrt[4]{\frac{\mu_{\infty}}{\mu_s}}\right) \quad (C-4)$$

kde \bar{Nu} – dle (C-2), Re – dle (C-3), μ_s – dynamická viskozita při teplotě stěny T_s .

Platnost: $1 < Re < 10^5$
 $0,67 < Pr < 300$

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při teplotě T_{∞} . Korekční faktor $\sqrt{\mu_{\infty}/\mu_s}$ respektuje vliv teplotních diferencí mezi stěnou a nabíhajícím proudem.

D. Obtékání koule

Střední součinitel přestupu tepla $\bar{\alpha}$

- **Whitaker(1972)**

$$\bar{Nu} = 2 + \left(0,4 \cdot Re^{1/2} + 0,06 \cdot Re^{2/3}\right) \cdot Pr^{0,4} \cdot \left(4 \sqrt{\frac{\mu_{\infty}}{\mu_S}}\right) \quad (D-1)$$

kde \bar{Nu} – dle (C – 2), Re – dle (C – 3), μ_S – dynamická viskozita při teplotě stěny T_S .

Platnost: $3,5 < Re < 7,6 \cdot 10^4$
 $0,71 < Pr < 380$

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při teplotě T_{∞} . Korekční faktor $\sqrt{\mu_{\infty} / \mu_S}$ respektuje vliv teplotních diferencí mezi stěnou a nabíhajícím proudem.

E. Proudění v trubce

OP I. druhu – teplota stěny $T_S = \text{konst.}$

E1. Laminární oblast $Re < 2\,300$

$$\text{Leveque} \quad \bar{Nu} = 1,615 \cdot \left(\frac{Pe}{L/D}\right)^{1/3} = 1,615 \cdot Gz^{1/3} \quad Gz < 33 \quad (E1-1)$$

$$\text{Hausen} \quad \bar{Nu} = 3,66 + \frac{0,0668 \cdot Gz}{1 + 0,04 \cdot Gz^{2/3}} \quad 0,1 < Gz < 1\,000 \quad (E1-2)$$

$$\text{velmi dlouhé} \quad \bar{Nu} = 3,657 \quad 2 < Gz \quad (E1-3)$$

trubky

E2. Turbulentní oblast $Re > 2\,300$

- **Colburn** (analogie mezi přenosem hybnosti a přenosem tepla)

$$\bar{Nu} = 0,023 \cdot Re^{0,8} \cdot Pr^{1/3} \quad (E2-1)$$

kde \bar{Nu} – dle (C – 2), Re – dle (C – 3).

Platnost: $3 \cdot 10^4 < Re < 10^6$
 $0,7 < Pr < 160$
 hydraulicky hladké trubky ; $L/D > 60$.

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při střední teplotě $T_{\text{stř.}}$.

- **Whitaker(1972)**

$$\overline{Nu} = 0,015 \cdot Re^{0,83} \cdot Pr^{0,42} \quad (E2 - 2)$$

kde \overline{Nu} – dle (C – 2), Re – dle (C – 3).

Platnost: $2,3 \cdot 10^3 < Re < 10^5$
 $0,48 < Pr < 592$

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při teplotě $T_{\text{stř.}}$.

F. Aplikace - výměník

- Změna entalpie tekutiny za jednotku času v důsledku přivedeného nebo odvedeného tepelného toku \dot{Q}

$$\Delta \dot{H} = \dot{Q} = \dot{m} \cdot c_p \cdot \Delta T \quad , \quad (F - 1)$$

kde \dot{m} – hmotnostní tok tekutiny za jednotku času,
 c_p – střední měrná tepelná kapacita tekutiny,
 ΔT – difference středních kalorimetrických teplot na vstupu a výstupu do kontrolního objemu.

- Změna entalpie tekutiny za jednotku času v důsledku přivedeného nebo odvedeného tepelného toku \dot{Q} při varu resp. kondenzaci

$$\Delta \dot{H} = \dot{Q} = \dot{m} \cdot \Delta h^{\text{výp}} \quad , \quad (F - 2)$$

kde \dot{m} – hmotnostní tok zkondenzované resp. odpařené tekutiny za jednotku času,
 $\Delta h^{\text{výp}}$ – výparné teplo na jednotku hmotnosti tekutiny ; = kondenzační teplo

- Přivedený nebo odvedený tepelný tok \dot{Q} přes hranici kontrolního objemu

$$\dot{Q} = k \cdot S \cdot \Delta T_{\text{ln}} \quad , \quad (F - 3)$$

kde k – součinitel prostupu tepla,
 S – teplosměnná plocha,
 ΔT_{ln} – střední logaritmická teplotní difference.

- Střední logaritmická teplotní diference

$$\Delta T_{\ln} = \frac{\Delta T_1 - \Delta T_2}{\ln \frac{\Delta T_1}{\Delta T_2}}, \quad (\text{F} - 4)$$

kde ΔT_1 – rozdíl teplot horké a studené strany výměníku na jedné čelní straně,
 ΔT_2 – rozdíl teplot horké a studené strany výměníku na druhé čelní straně.

Př. Protiproudý výměník

$$\Delta T_1 = T_{\text{HS2}} - T_{\text{CHS1}}$$

$$\Delta T_2 = T_{\text{HS1}} - T_{\text{CHS2}}$$

kde

T_{HS1} – teplota tekutiny na horké straně výměníku na vstupu do výměníku,

T_{HS2} – teplota tekutiny na horké straně výměníku na výstupu z výměníku,

T_{CHS1} – teplota tekutiny na chladné straně výměníku na vstupu do výměníku,

T_{CHS2} – teplota tekutiny na chladné straně výměníku na výstupu z výměníku.

VIII. Přirozená konvekce

Přirozená konvekce vzniká v poli objemových sil v tekutině s nehomogenním teplotním polem \Rightarrow simultánní řešení Navier – Stokesovy a Fourier – Kirchhoffovy rovnice:

- **Stacionární děj, bez vnitřního zdroje, se zanedbatelnou viskózní disipací**

$$\text{N. S. rovnice} \quad \rho \cdot \vec{u} \bullet \nabla \vec{u} = -\nabla p + \mu \cdot \nabla^2 \vec{u} + \rho \cdot \vec{g} \quad (\text{VIII} - 1)$$

$$\text{F. K. rovnice} \quad \rho \cdot c_p \cdot \vec{u} \bullet \nabla T = \lambda \cdot \nabla^2 T \quad (\text{VIII} - 2)$$

1. Inspekční analýza

Bezrozměrná kritéria

- **Grashofovo číslo**

– poměr sil termického vztlaku (vztlaku vyvolaného nehomogenním teplotním polem) a sil setrvačných.

$$Gr = \frac{g \cdot \gamma \cdot L^3 \cdot (T_S - T_\infty)}{\nu^2} \quad (\text{VIII} - 3)$$

kde

g	– gravitační zrychlení,
T_S	– teplota povrchu stěny,
T_∞	– teplota tekutiny mimo teplotní mezní vrstvu,
L	– charakteristický rozměr
γ	– součinitel teplotní objemové roztažnosti,
ν	– kinematická viskozita,

- **Rayleighovo číslo**

$$Ra = \frac{g \cdot \gamma \cdot L^3 \cdot (T_S - T_\infty)}{\nu \cdot \alpha} = Gr \cdot Pr, \quad (\text{VIII} - 4)$$

Součinitel teplotní objemové roztažnosti

$$\gamma = \frac{1}{\nu} \cdot \left(\frac{\partial \nu}{\partial T} \right)_p, \quad (\text{VIII} - 5)$$

kde ν – měrný objem, $(\partial \nu / \partial T)_p$ – diferenciální kvocient.

Ideální plyny: $\gamma = 1/T$, kde T – teplota plynu (K).

2. Přirozená konvekce

$$Nu = f(Gr, Pr) = g(Ra) \quad (\text{VIII} - 6)$$

3. Vybrané geometrie

$$\bar{Nu} = C \cdot Ra^m \quad (\text{VIII} - 6)$$

Kreith, Black(1980)

Geometrie	Ra	C	m	Pozn.
Vertikální stěny a válce výšky L	$< 10^4$			viz skripta
	$10^4 \div 10^9$	0,59	1/4	
	$10^9 \div 10^{13}$	0,021	2/5	Integr. bilance
	$10^9 \div 10^{13}$	0,1	1/3	Experiment
Horizontální válce vnější průměr D L = D	$< 10^4$			viz skripta
	$10^4 \div 10^9$	0,53	1/4	
	$10^9 \div 10^{13}$	0,13	1/3	

Hodnoty termofyzikálních vlastností se určí při střední teplotě T_{stf} .

IX. Přenos tepla při varu čistých kapalin

Var ve velkém objemu

- Hustota tepelného toku**

$$q = \alpha_{\text{var}} \cdot \Delta T_{\text{SAT}} \quad , \quad (\text{IX} - 1)$$

$$\Delta T_{\text{SAT}} = T_S - T_{\text{SAT}} \quad , \quad (\text{IX} - 2)$$

kde α_{var} – součinitel přestupu tepla na výhřevné ploše,
 ΔT_{SAT} – teplotní difference,
 T_S – teplota stěny,
 T_{SAT} – teplota varu kapaliny na výhřevné ploše.

- Součinitel přenosu tepla při varu α_{var}**

Bublinkový var

$$\alpha_{\text{var}} = 0,495 \cdot p_{kr}^{0,69} \cdot q^{0,7} \cdot F(p_r) \quad , \quad (\text{IX} - 3)$$

$$F(p_r) = 1,8 \cdot p_r^{0,17} + 4 \cdot p_r^{1/2} + 10 \cdot p_r^{10} \quad , \quad (\text{IX} - 4)$$

$$p_r = p_{\text{SAT}} / p_{kr} \quad , \quad (\text{IX} - 5)$$

kde α_{var} – součinitel přestupu tepla [W/m².K],
 q – hustota tepelného toku [W/m²],
 p_{kr} – kritický tlak [MPa],
 p_{SAT} – tlak sytých par při teplotě T_{SAT} (tlak kapaliny na výhřevné ploše) [MPa],
 p_r – redukovaný tlak [-].

- Kritická hustota tepelného toku q_{kr}**

Návrhové podmínky: $q < q_{kr}$; $\Delta T_{\text{SAT}} < (\Delta T_{\text{SAT}})_{kr}$

Kapalina	$(\Delta T_{\text{SAT}})_{kr}$ [K]	q_{kr} [kW/m ²]
Benzen	45 ÷ 55	140 ÷ 250
Etanol	35 ÷ 50	170 ÷ 400
Metanol	50 ÷ 65	250 ÷ 400
Butanol	40 ÷ 45	250 ÷ 350
Voda	25 ÷ 40	300 ÷ 1200

X. Přenos tepla zářením

1. Sdílení tepla zářením v uzavřené soustavě

Přenos tepla zářením mezi dvěma šedými tělesy z nichž jedno je zcela obklopeno druhým.

Předpoklady:

- Uzavřená soustava je tvořena dvěma nestejně velkými plochami, z nichž větší plocha S_2 o teplotě T_2 zcela obklopuje menší plochu S_1 o teplotě T_1 .
- Průteplivé prostředí mezi povrchy.
- Neprůteplivá tělesa.

- Tepelný tok zářením mezi oběma plochami

$$\dot{Q}_{1,2} = \bar{\epsilon}_{1,2} \cdot \sigma^{(s)} \cdot (T_2^4 - T_1^4) \cdot S_1, \quad (\text{X} - 1)$$

$$\bar{\epsilon}_{1,2} = \frac{1}{\frac{1}{\bar{\epsilon}_1} + \frac{S_1}{S_2} \left(\frac{1}{\bar{\epsilon}_2} - 1 \right)}, \quad (\text{X} - 2)$$

kde $\bar{\epsilon}_{1,2}$ – součinitel vzájemné poměrné zářivosti obou ploch,

$\bar{\epsilon}_1$ – poměrná zářivost (emisivita) povrchu tělesa 1,

$\bar{\epsilon}_2$ – poměrná zářivost (emisivita) povrchu tělesa 2,

$\sigma^{(s)}$ – Stefan – Boltzmannova konstanta $\sigma^{(s)} = 5,67 \cdot 10^{-8} \text{ W/m}^2 \cdot \text{K}^4$.

- Hustota tepelného toku na povrchu tělesa

$$\text{tělesa 1 : } q_1 = \frac{\dot{Q}_{1,2}}{S_1}, \quad \text{tělesa 2 : } q_2 = \frac{\dot{Q}_{1,2}}{S_2} \quad (\text{X} - 3)$$

- Limitní případ – rovnoběžné neomezené desky

$$S_1 = S_2 \quad \bar{\epsilon}_{1,2} = \frac{1}{\frac{1}{\bar{\epsilon}_1} + \frac{1}{\bar{\epsilon}_2} - 1} \quad (\text{X} - 4)$$

2. Poměrná zářivost (emisivita) vybraných materiálů

Materiál povrchu tělesa	T (°C)	$\bar{\varepsilon}$
Ocel leštěná	450 – 1000	0,14 – 0,38
Ocel oxidovaná	100 – 600	0,73 – 0,8
Ocel silně zrezivělá	40 – 400	0,94 – 0,97
Leštěný hliník	25	0,04
Leštěný chrom	40 – 500	0,08 – 0,36
Leštěná měď	120	0,023
Měď oxidovaná	130	0,76
Lakovaný povrch (bílý i černý)	40 - 100	0,8 – 0,95
Sklo	90	0,88
Dřevo	70	0,91
Cihly červené	40	0,93

Radek Šulc 2002